

קו ראשון ליירוטים

זוהי יפו ג', ילדה, ותראי כמה פוטנציאל: דירה ישנה בקומה 12 הפכה לביתם המרהיב של זוג מעצבים, שמשקיפים מכאן על כל גוש דן

חאת נעמה ריבה, Xnet
צילום: אביעד בר־נס

הבניין מ-1963, ותמצאו רבים כמוהו בשכונה. הקירות הפנימיים פורקו בשיפוץ, ובדירה הוטמעו פתרונות זולים כמו ספריית מתכת סביב המזגן בסלון

הדירה שממוקמת במרומי בניין רבי קומות בשכונת יפו ג', נראית כנטע ירוק בסביבתה. יש כאן הרבה שיכונים ישנים ואפרוריים שלא שופצו שנים רבות, אבל כשעולים במעלית לקר מה ה-12 ופותחים את הדלת, נכנסים לעולם אחר - מעוצב, צעיר וטרנדי. הריירים הם מעצב הפנים זוהר שביט ובן זוגו דרור, מעצב גרפי; הבית משמש גם כסטודיו של שביט ושותפתו עירית הנקין, ששיפצו ועיצבו אותה.

הדירה: בני הזוג מצאו אותה כששוטטו באתר לחוות מור־עות, לאחר שחזרו מטיול בתאילנד, והגוף שיחק חלק מרכזי בהחלטתם לרכוש אותה. הבניין הוותיק, המכיל 52 דירות, הוקם ב-1963 לאנשי צבא ותוכנן מאלמנטים טרומיים של בטון חשוף. הדירה משתרעת על פני כ-90 מ"ר, ואיכלסה משפחת עולים שהתגוררה בשלושה חדרים ארוכים וצי־רים. שביט זיהה את היתרונות שלה כבר במבט ראשון, לאחר שדפק בדלת ונכנס פנימה: "קסם לי שאפשר לראות ממנה את כל יפו, וראיתי שאין עמודים בקיר החיצוני, מה שאיפשר לאחר שני חלונות ולפתוח חלון אחד ענק לגוף".

השיפוץ: נמשך חודשיים והיה מורכב למדי, משום שלא ניתן היה לחבר שרוויל שיפוצים מבחוץ. התוצאה: המשפחה צימ העלו את כל הציוד במעלית עד לקומה ה-12, בעגי לות סופר. כמעט כל הקירות הפנימיים נהרסו, למעט קיר הכניסה. אריחי הטרצו הישנים של הרצפה הוסרו, ובמקומם הונח משטח מוגבה של קורות אורן גושני, שנצבעו באפור

באותו חלל ניצב גם שולחן אוכל עגול משוק הפשפשים שהמעצבים שיפצו, וסביבו כיסאות "אימס" צהובים. על הקיר הגדול בסלון תלויות עבודות הגמר של בני הזוג בסיום לימודיהם. הפרויקט של דרור במחלקה לעיצוב גרפי של המכון הטכנולוגי בחולון הוא קולאז' עשוי קרקט, שמציג אוסף דמויות יפואיות שפגש ברחובות השונים – משרדות ירושלים דרך רחוב יהודה הימית ועד לבית הקברות המוסלמי מי שליד מרכז פרס לשלום.

הפרויקט של שביט, שנעשה בהנחיית האדריכל עמוס בראלי, מציג חפצים חשובים שאדם אוסף לפני שהוא עובר מהעולם. האסוציאציות אמנם מורכביות, אבל שביט רואה כאן מסר חיובי לגבי ההמשכיות גם בעולם הבא. העבודה מורכבת מסוגים שונים של עץ וקרטיני ביצוע.

עוד בולטת בסלון ספרייה גדולה ממתכת מפרופילים תעשייתיים. היא נבנתה סביב המזגן שהיה בדירה ומשמשת גם לתצוגה של עבודות המשרד.

חדרי השינה והרחצה קיבלו דלתות מעץ אורן קליר, שפורקו מבניין חיפאי שנבנה בשנות העשרים. הדלתות שורפצו ושובצו בהן חלונות עשויים "זכוכית סבתא", שנרכשה ברחוב וולפסון בתל אביב.

בהיר. הרווח בין המשטח לבין הרצפה משמש להסתרת מערכת האביזרים והחשמל החדשות. "הגוון האפרורי של המשטח משתלב מעולה עם האפרוריות של הים בחורף", אומרת הנקיין.

החלוקה: שני חלקים עיקריים – חלל גדול לסלון ולפינת עבודה מרווחת שמשמשת כסטודיו של המעצבים, ומולו חדר שינה, חדר רחצה ושירותים. "העמוד הבולט בסלון מסייע להגדיר את החללים ומפריד בין הסלון לפינת העבודה", מסביר שביט. הקיר שעליו נשענת שירת הטלוויזיה מסתיר את חדרי הרחצה השירותים.

פריטי ריהוט: בכניסה יש מחסן קטן ומסדרון שובייל למטבח. במקור היה כאן מטבח של "איקאה", עם ארונות עליונים ותחתונים וקובייה לתנור ולמיקרוגל. המעצבים העדיפו לשמור את הארונות התחתונים, ולהחליף את העי-

על העמוד שמפריד בין הסלון לפינת העבודה תלויות מנורות קריסטל, ירושה מהסבתא. כיוון שלא היו עמודים בקיר החיצוני, אוחדו שני החלונות

השירותים חופו באריחים שעיצב דרור (ו"גלוסקא" הד-פיסו אותם, לראשונה, בשביל הדירה הזאת). הכיור הונח על פלטת אורן שחוברת לרגליים של מלטשת. לחדר השינה נכנסים דרך דלת הזזה ברוחב 1.20 מטר. יש בו מנורות משופצות מצידו המיטה, שהוצבו גם בסלון ובפינת האוכל.

המעצבים: עיריית הנקיין (37) וזהר שביט (39), בוגרי המיכון הטכנולוגי בחולון, החלו לעבוד במשותף עוד בימי הלימודים והקימו את משרדם ב-2004. הפרויקט הראשון שלהם היה עיצוב פנים במלון ברחוב דיזנגוף בתל אביב. ■ Xnet

ליונים כמראה קליל יותר של מדפים ואריחים לבנים. על הארונות הונח משטח אבן קיסר שחור, המדפים נבנו משאריות עץ האורן שנותרו מהרצפה, והושענו על משולשי עץ. שולחן האוכל הוא שולחן צלפים ישן של צה"ל, מעץ אורן קרוליינה במסגרת פלדה. השולחן, מהסוג שרשת "קסטרו" משתמשת בו לתצוגת בגדים בחנויותיה, שופץ על ידי הנקיין ושביט, ונתלו מעליו מנורות שעיצבו על בסיס נורות פחם. רצפת המטבח עשויה אריחי בטון מאוירים, שמבדילים את המטבח משאר הדירה.

בפינת העבודה יש שולחן גדול שמורכב מפלטת עץ אלון מבוקע בשילוב רגלי עץ קרוליינה. על העמוד שמפריד בין הסלון לפינת העבודה תלויות מנורות קריסטל משנות החמישים של המאה הקודמת, ירושה מסבתו של דרור.

